

IRAQI
Academic Scientific Journals

العراقية
المجلات الأكاديمية العلمية

ISSN: 2663-9033 (Online) | ISSN: 2616-6224 (Print)

Journal of Language Studies

Contents available at: <https://jls.tu.edu.iq/index.php/JLS>

Dialogic Poetics in the Poetry of "Talaat Tahir"

Asst. Prof. Dr. Diyar Faeq Majeed*¹

Department of Kurdish Language, College of Basic Education, Garmian University

diyar.faeq@garmian.edu.krd

Received: 08/09/2025, Accepted: 22/09/2025, Online Published: 30/12/2025

Abstract

Dialogue is regarded as an important literary technique, particularly in literary genres inclined toward prose. With the expansion of literature and the deepening of critical perspectives, the blending of genres has become a prominent phenomenon, through which dialogue has increasingly emerged as a technique in modern poetry. Talaat Tahir, as a pioneering voice in contemporary Kurdish poetry, has prominently employed this technique in the construction of his poetic texts. This study explores the poet's capacity to use dialogue as a technical tool in his works and aims to establish the foundations of dialogic poetics. Unlike many previous studies on dialogue in modern Kurdish poetry, which focused largely on the technique within narrative frameworks, this research adopts a different approach by examining dialogue through the lens of poetics. The central question is whether dialogue adds a new dimension to the poetic texture of the text. To achieve its objectives, the study applies a descriptive-analytical method. It is structured into two chapters: the first addresses dialogue and poetics from a theoretical perspective, while the second provides an analytical application of dialogic poetics in Talaat Tahir's works. One of the most important findings of the study is that Talaat Tahir effectively

¹ *Corresponding Author: Diyar Faeq Majeed, E-mail: diyar.faeq@garmian.edu.krd

Affiliation: Garmian University - Iraq

© This is an open access article under the CC by licenses <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

employs dialogue to enrich the poetic construction of his texts, elevating their aesthetic quality and enhancing their poetic presence.

Keywords: Dialogue, Poetics, Talaat Tahir

شعرية الحوار في شعر طلعت طاهر

أ.م.د. ديار فائق مجيد

قسم اللغة الكوردية- كلية التربية الاساسية- جامعة گرميان

diyar.faeq@garmian.edu.krd

الملخص

يُعدّ الحوار تقنية أدبية مهمة، خاصة في الأنواع الأدبية المائلة إلى النثر. ومع توسع الأدب وتعميق الرؤى النقدية، أصبح مزج الأنواع الأدبية ظاهرة أدبية بارزة، من خلالها ظهر الحوار بشكل متزايد كتقنية في الشعر الحديث. ومن هذا المنطلق، برز الشاعر طلعت طاهر كصوت رائد في الشعر الكردي المعاصر، حيث وظّف هذه التقنية بشكل واضح في بناء نصوصه الشعرية. يسعى هذا البحث إلى استكشاف قدرة الشاعر على استخدام الحوار كأداة تقنية في أعماله، ويهدف إلى إرساء أسس الشعرية الحوارية. وعلى عكس العديد من الدراسات السابقة حول الحوار في الشعر الكردي الحديث، التي ركزت غالبًا على التقنية ضمن إطار السرد، يتبنّى هذا البحث منهجًا مختلفًا من خلال دراسة الحوار من منظور الشعرية، بما يتيح الإجابة على السؤال المركزي: هل أضاف الحوار بُعدًا جديدًا للنسيج الشعري للنص؟ ولتطبيق أهداف البحث، استخدم الباحث المنهج الوصفي التحليلي. وقد قُسم البحث إلى فصلين: الفصل الأول يتناول الحوار والشعرية من منظور نظري، بينما يقدم الفصل الثاني تطبيقًا تحليليًا للشعرية الحوارية في أعمال طلعت طاهر. من أهم النتائج التي توصل إليها البحث: أن طلعت طاهر وظّف الحوار بفعالية لإثراء البنية الشعرية لنصوصه، مما رفع المستوى الجمالي لأعماله وعزز حضورها الشعري.

الكلمات المفتاحية: الحوار، الشعرية، طلعت طاهر.

شعريههتي ديالوگ له هونراوهكانی تهلعت تاهيردا

پ.ی. د. ديار فايهق مهجيد

بهشی زمانی کوردی- کۆلێجی پهروهدهی بنههت- زانکۆی گهرميان

diyar.faeq@garmian.edu.krd

پوخته:

ديالوگ به تهكنيكى گرنگى ئهدهبى دادهنريت، بهتاييهت له ژانرى پهخشان ناميزدا، بهلام لهگهل ههلكشانى ئهدهب و تيزوانينى رهخنهى هاوچهرخدا، ناويتهبوونى ژانرهكان دهبيت به دياردهيهكى ئهدهبى، لهم سونگهوه ديالوگ وهكو تهكنيك لهشعري هاوچهخدا بهفراوانى رهنگيداتهوه. شاعير تهلعت تاهير وهكو دهنگيكى نوپى شيعرى هاوچهرخى

كوردی به‌شئوهمیهکی بهر چاو له بنیاتی دهقی شیعره‌کانیدا سودی لهم ته‌کنیکه وهرگرتووه. ئەم تووژینه‌وهیه هه‌ولێکه بۆ دهرخستنی تواناکانی شاعیر له مەزراندنی ته‌کنیکی دیالوگ له هۆنراو‌مکانی ته‌ل‌عەت تاهیردا و هه‌ول‌ده‌دات کار له‌سه‌ر بنه‌ماکانی شیعرییەتی دیالوگ به‌ئەنجام بگه‌یه‌نیت، چونکه زۆریه‌ی ئەم تووژینه‌وانه‌ی له‌ب‌وای ته‌کنیکی دیالوگ له‌شیعری هاوچهرخی کوردیدا ئەنجام‌دراون زیاتر کاریان له‌چوارچۆیه‌ی ئەم ته‌کنیکه‌دا کردووه له‌ب‌ه‌ر رۆشنایی هونهری چیرۆکیدا. تووژینه‌وه‌که‌مان به‌ناقاریکی جیا‌واز له‌وانه‌ی پێش‌خۆی کاری کردووه و هه‌ول‌یداوه له‌چوارچۆیه‌ی چه‌مکی شیعرییەتدا شیکردنه‌وه و ر‌افه‌ بۆ ته‌کنیکه‌که‌ بکات، به‌واتایه‌کی دیکه تووژینه‌وه‌که ده‌ی‌م‌و‌یت وه‌لامی ئەم پرسیاره‌ بداته‌وه که نایا دیالوگ چ زیاده‌یه‌کی خست‌و‌وته‌ سه‌ر خه‌رمانی شیعرییەتی ده‌ق؟ بۆ به‌ئەنجام گه‌یا‌ندنی تووژینه‌وه‌که و گه‌یشتن به‌ نامانه‌ج‌ه‌کانی پشت به‌ میتۆدی و‌ه‌س‌فیی شیکاری به‌سه‌راوه. پێکهاته‌ی تووژینه‌وه‌که دابه‌ش‌کراوه به‌سه‌ر دوو ته‌مه‌ردا؛ ته‌مه‌ری یه‌که‌م له‌رووی تیۆرییه‌وه‌ تیشک ده‌خاته سه‌ر شیعرییەت و دیالوگ له‌ئە‌ده‌یدا، ته‌مه‌ری دووهم شیکاری و ر‌افه‌یه‌ بۆ شیعرییەتی دیالوگ له هۆنراو‌مکانی ته‌ل‌عەت تاهیردا. له‌گه‌رنگه‌رین ئەم ئەنجامانه‌ی تووژینه‌وه‌که به‌ده‌ستی هینان: ته‌ل‌عەت تاهیر دیالوگی مەزراندووه له‌ب‌ه‌ر هه‌مه‌په‌نانه‌ی شیعرییەتی ده‌قدا، به‌جۆریک شاعیر توانیویه‌تی له‌رێی ته‌کنیکیکی دیاری گیرانه‌وه‌ ناستی شیعرییەتی هۆنراو‌مکانی به‌رز بکاته‌وه و ده‌قه‌کانی سیمای شیعیریان به‌سه‌ردا زāl بێت.

وشه‌ کلێلییه‌کان: دیالوگ، شیعرییەت، ته‌ل‌عەت تاهیر.

پێشه‌کی:

دیالوگ به‌ یه‌کیک له دیارترین ته‌کنیکه‌ باوه‌کان داده‌نریت، که به‌ش‌داره له نوێکردنه‌وه‌ی پێکهاته‌ی شیعی‌ری هاوچهرخی کوردیدا، چونکه دیالوگ ره‌هه‌ندیکی دراماتیکی و کارلیک‌کراو ده‌به‌خشیت به هۆنراوه و له‌گوتاریکی داخراو و تاکلاینه‌وه‌ ده‌ب‌گۆریت بۆ فه‌زایه‌کی کراوه که ده‌نگه‌کان تێیدا به‌کتر ده‌برن و گۆشه‌نیگاکان تێیدا هه‌مه‌رنگ ده‌بن. شیعرییەتی دیالوگ ته‌غیا نامر‌ازیک نییه‌ بۆ په‌یوه‌ندی نێوان ده‌نگه‌کانی ناو ده‌ق، به‌ل‌کو میکانیزمیکی هونهرییه‌ که تێیدا مانای قوول په‌خش ده‌بێت که په‌یوه‌سته به‌ خود و ئەوانی دیکه، ناوه‌وه و ده‌روه و خه‌ون و واقیع. لهم چوارچۆیه‌یدا هۆنراو‌مکانی شاعیر ته‌ل‌عەت تاهیر، وه‌ک زه‌مه‌نییه‌کی له‌بار بۆ به‌واداچوونی ئەم دیارده‌یه‌ ده‌رده‌که‌و‌یت، به‌ جۆریک سیماکانی دیالوگ له شیعره‌کانیدا چ‌ر‌تر ده‌بنه‌وه و تیکه‌سته‌که ده‌گۆریت بۆ شانۆیه‌کی زمانیی پر له‌ فرجه‌ش‌نی.

ئەم تووژینه‌وه‌یه هه‌ول‌ده‌دات شیعرییەتی دیالوگ له هۆنراو‌مکانی شاعیردا له‌ ر‌یگه‌ی شیکردنه‌وه‌ی پێکهاته‌ی هونهری و ئەرکی واتایی بخاته به‌ر باس و لێک‌و‌لێنه‌وه، هاوکات دهرخستنی ئەم رۆله‌ی که ده‌ی‌گه‌رن له ئەزمونی شیعی‌ری ته‌ل‌عەت تاهیردا، که له‌سه‌ر بنه‌مای هۆشیارییه‌کی نێستیاتیکی مۆدێرن دامه‌زراوه، به‌وه‌ی شاعیر دیالوگ ده‌کاته یه‌کیک له‌ کۆله‌که سه‌ر مکیه‌کانی هۆنراوه، ئەمه‌ش وا ده‌کات بنیادی هۆنراوه‌ی لیریکی ته‌قلیدی تێپه‌ر بێت.

ئامانج لهم تووژینه‌وه‌یه گه‌یشتنه‌ به‌ وه‌لامه‌ی: نایا شیعرییەتی دیالوگ له هۆنراو‌مکانی شاعیردا له‌رووی بنیادی هونهری و ئەرکی ده‌لاله‌ته‌وه‌ چۆن ده‌رده‌که‌و‌یت و نایا ئەم ته‌کنیکه‌ چ رۆلیک ده‌گۆریت له تیشک خستنه‌ سه‌ر ده‌وله‌مه‌ندکردنی ئەزمونی شیعی‌ری و تاییه‌تمه‌ندی شیعی‌ری ده‌نگی شاعیر؟

بۆ به‌ ئەنجام گه‌یا‌ندنی تووژینه‌وه‌که پشت به‌ بنه‌ماکانی میتۆدی تووژینه‌وه‌ی و‌ه‌س‌فیی شیکاری به‌سه‌راوه بۆ خۆینده‌وه‌ی تیکه‌سته شیعی‌رییه‌کان و شئوهمیه‌کی خست‌ه‌روو، و شیکارکردنیان و تیکه‌یشتن له‌ چۆنیی پێکه‌په‌نانه‌ی بنیادی زمانی دیالوگ له به‌ر هه‌مه‌په‌نانه‌ی شیعی‌رییه‌تدا.

تویژینهوه که له دوو تهوری سهرمکی پیکدیت: تهوری بهکم باسیکی تیورییه بو چمک و تاییهتمهندیی شعرییه و دیالوگ، هسروهه تهوری دووم تهرخان کراوه بو شیکاری و رافهکردنی شیوازه جیاوازمکانی شعرییهتی دیالوگ له هونراوهکانی شاعیردا. له کویاییدا گرنگرین ئهه ئهجامانهی تویژینهوهکه بهدهستی هیناوه، لهگهل لیستی سهرچاومکان خراونهتپروو.

تههوری بهکم/ دهروازهی تیوری

بهکم/ شعرییهت:

رۆمان یاکۆبسن له کتیبی پرسهکانی شاعیردا، وای دهیینیت که بابتهی شعرییهت خوی له وهلامدانهوهی ئهه پرسیارمدا دهیینتهوه: چی وادهکات پهیامیکی دهربراو ببنیت به بهرهمیکی هونری؟ (الوتوات، 2017: 41) یاکۆبسن نامازه بهوه دهکات شعرییهت بهه مانابه دیت که دهق بههوی بهکاربردن و ماملهه تاییهتمهوه لهگهل زماندا جیا دهیینهوه له قسهی ناسایی رۆژانه. بهه پنیه شعرییهت "بریتییه لهه روالمانهه، که زمانی ناسایی دهکن به دهقی ئهدهبی له ریگی بهکارهینانی ئهه شیوازه و تهکنیک و فورمانهه ئهدهب یان شاعیر له نووسینهکانی بهکاری دههینیت." (محمد، مستهفا، 2021: 46)

شعرییهت له تویژینهوه هاوچهرهکاندا چهندن بهکارهینانی ههیه، بو ئهوهی له ناستی جیاوازا دهر بهکویت، بهلام به پهلهی بهکم پهیومندی به لیکۆلینهوه له دهقه ئهدهبییهکاندا ههیه، بهه پنیهه که نامرازمکانی بونیادنانی خویان له زمانهوه وهردهگرن، واته نوینهرایهتی نامرازیک دهکات بو ناشکرکردن و شیکردنهوهی ئهدهب. (الخمیس، 2020: 906)

شعرییهت له کیش و سهروا و وینهه رهوانیژی سنووردار ناکریت، بهلکو وهک جین کوهین پیناسهه دهکات، "لادانیکی به ئهقهسته له نوره ناساییهکانی زمان، لهپیناو بهرهمهینانی کاریگهرییهکی نیستیتیکی و مهعههوی تاییهتمه." (Cohen, 1977, p. 13) بهه پنیه کاتیک دیالوگ به زمانیکی چر دههوسریت، پر له وینه و هیمایه، یاخود قرتاندن و نامرازدان، ئهه سیفهتی شعرییهت وهردهگریت بهه ئهوهی ببنیه شعیر.

شعرییهت ماملههکردنی تاییهتی نووسهه له بهکاربردنی زماندا پشت بهست به کهرهستی هونری له چوارچیهه دهقی ئهدهبیدا، ئههش وادهکات دهقی ئهدهبی له یهک کاتدا چیژ بهخش ببنیت و زیاتر له رافه و لیکدانهوهیهک لهخو بگریت و له زمانی ناسایی رۆژانه جیا ببنیهوه.

دووه/ دیالوگی شعرییه:

دیالوگ له تیکسته ئهدهبییهکاندا نامرازی پهیومندیکردنه، بهلام زورچار له نامرازیک بو گهیاندنی دهنگ یان نالوگورکردنی وشه تیدهپهریت و دهیینه فهزای شعرییهت که لهسه نامازه و هیمه و چری زمان بنیاد نراوه. لیرهه دیالوگ تهنیا وهک کارلیکیکی زمانهوانی نیوان دوو کارهکتر تیناگهین، بهلکو وهک بواریک که تواناکانی شعرییهت تیندا دهردهکویت، واته توانای زمان بو بهرهمهینانی مانا له ریگهی خوازه و خهیل و وینهوه.

سروشتی دیالوگی شعری له سروشتی دووانهیدیه: له لایهک نامرازیکی دراماییه و له لایهکی دیکهوه پیکهاتهیهکی زمانهوانییه که دهوانیت تاییهتمهندییهکانی شعیر بهرجهسته بکات: وهک چربوونهوه، جیگورکی، پارادوکس و وینه. کاتیک دهنگی قسهکهان له دهقهکهه تیکهل دهن، زمان له سوز جیا ناکریتهوه، هسروهه مانا له ریم جودا ناکریتهوه. لهه چوارچیههیدا، سوزان بیرنارد تیبینی ئهوه دهکات که "زمانی شعرییهت تهنیا رازاندنهوه نییه، بهلکو پیکهاتهیهکی نیستیتیکی و فیکرییه که له ناوهه سهه لهدهات" (بیرنارد، 1964، ص 42). لهه روانگیهوه دیالوگ که تاییهتمهندی شعری ههیه له یهک کاتدا نامرازیکی جوانی و روشنبیری پیکههینیت.

دیالوگ له شاعردا ئالوگوریکى زمانییه له‌نیوان دوو دهنگ، یان زیاتر، که ده‌شیت راسته‌قیینه بیت، یان خه‌یالی. به‌کار دیت بۇ تیشک خسته سەر گرژی سۆزدارى، یان بۇ پینشکه‌شکردنى بیرۆکه‌ی دژ، یاخود بۇ به‌رجه‌سته‌کردنى هه‌لویتستیکى دیاریکراو. (العلوی، 2009: 132) دیالوگ له بنجینه‌دا ته‌کنیکیکى په‌خشانه و زیاتر خاوه‌ن زمانیکى ئاسایی پیوانه‌ییه، که به مبه‌ستی لیکتیکه‌یشتن ده‌خزیته‌روو، به‌لام له شاعردا خاوه‌ن تاییه‌تمه‌نى خویه‌تى و زیاتر له فۆرمیکى پراویر له شعیریه‌ت ده‌ده‌کویت، چونکه شعیر به‌رمو خودییه‌ت پارسه‌نگ ده‌بیته‌وه به‌بنجه‌وانه‌ی چیرۆک و رۆمان که زیاتر به‌ره‌بابه‌تى بوون ده‌چن. که‌واته له‌ ده‌قه شعیریانه‌ی دیالوگ به‌کار ده‌بریت هه‌ردوو لایه‌نى "خودى و بابه‌تى ئاویته‌ی به‌کتر دهن و گوزارشت و هه‌ست هاوتاه‌تا دهن، به‌مه‌ش زمان و وینه و ریتم پشت به‌که‌سته‌ی نوئ ده‌به‌ستن بۇ گۆرینی شعیرى لیریکی، له لیریکی خودییه‌وه بۇ لیریکی گوزارشتکردن" (الموعى، 2007: 61)

له ده‌قى گیرانه‌وه‌ییدا، سه‌ره‌تا ته‌نیا دیالوگی ده‌رمکی بوونی هه‌بووه و له‌گه‌ل ده‌ره‌کوتنى میتوده‌ نوئیکانى چیرۆک و رۆماندا دیالوگی ناوه‌کش ده‌ره‌کوتوه، به‌لام له شاعردا زیاتر دیالوگی ناوه‌کی (مۆنۆلوگ) زاله، چونکه هۆنراوه له خود و هه‌سته تاییه‌تییه‌کانى شاعیره‌وه نزیکه، واته له شاعردا (دیالوگی ناوه‌کی به‌ر بلاوتره، چونکه شعیر خودییه و زیاتر په‌یوه‌سته به‌بیره ناوه‌کییه‌کانى شاعیره‌وه) (الخامیس، 2020: 908)

له ئه‌ده‌بى نویدا دیالوگ ئاویته‌ی زۆربه‌ی ژانره ئه‌ده‌بیه‌کان بوته‌وه (مه‌جید، 2017: 478)، به‌تاییه‌تى ژانری شعیر. له جیهانی ئه‌ندیشه‌کرای شعیردا، له‌پال ئه‌م دوو جۆره سهره‌کییه‌ی دیالوگدا شاعیران له چوار چیه‌وه‌ی چه‌مک و یاسا ئیستیتیکیه‌کانى شعیردا چه‌ندین جۆر و فۆرمی دیکه‌ی شعیریان خولفاندوه، وه‌ک دیالوگی هه‌ستی. مبه‌هست له‌م جۆره دیالوگه ئه‌وه‌به که شاعیر له‌بری که‌سته‌ی زمان پشت به‌هه‌سته‌کانى مرؤف ده‌به‌ستیت بۇ گه‌فتوگۆی هه‌ردوو لایه‌نى قسه‌که‌ر و گوئگر.

سینیه‌م/ دیالوگ له هونه‌ری گیرانه‌وه‌دا:

دیالوگ په‌کێکه له کۆله‌که سهره‌کییه‌کان له بنیاتی تیکستی گیرانه‌وه‌دا، ئه‌ویش به‌هۆی ئه‌و رۆله کاریه‌گه‌ری که هه‌یه‌تى له به‌رمو پینشکردنى رووداو و ناساندنى کاره‌کته‌ر و به‌رجه‌سته‌کردنى گرژی و چرکردنه‌وه‌ی ریتى ناوه‌کی ده‌قدا. له کاتیکدا گیرانه‌وه به‌شیه‌یه‌کی نه‌ریتى له‌سه‌ر په‌خشان و وه‌سف بنیاد نراوه، که‌چی ره‌هه‌ندیکى دراماتیکى به‌دهق ده‌به‌خشیت، که تیدا زمان له ئامرازیکى گیرانه‌وه‌وه ده‌گوریت بۇ ئامرازى کارلیککردن و ئالوگۆرى ده‌نگه‌کان، ئه‌مه‌ش که‌شى دینامیکیه‌تى ده‌ربرین دروست ده‌کات که ئه‌ره‌که‌کانى راسته‌خۆی قسه‌کردن تیده‌په‌رینیت.

دیالوگ به‌چری له شعیرى هاوچه‌رخدا به‌کار ده‌بریت، به‌لام له بنجینه‌دا دیالوگ به‌ته‌کنیکیکى گیرانه‌وه‌ هه‌ژمار ده‌کریت و سه‌ره‌تای ده‌ره‌کوتنى ده‌گه‌ریته‌وه بۇ داستان، "چونکه له داستاندا دیالوگه‌کانى پالمانه‌کان به‌زه‌قى به‌دیار ده‌خزى له‌نیو خودى دیالوگدا." (جه‌میل، 2021: 276) له رووی پیه‌اته و شیوازیسه‌وه دیالوگی نیو داستان خاوه‌ن زمانیکى تاییه‌ت بووه، واته "خاوه‌ن زمانیکى کاریه‌گه‌ر بووه و به‌وتار بارگای کراوه دوور له گه‌فتوگۆی ئاسایی رۆژانه،" (جه‌مال، 2008، ص 90) چونکه له‌لایه‌ک داستان به‌فۆرمی شعیر نووسراوه‌ته‌وه، له‌لایه‌کی دیکه‌وه دیالوگه‌کان گوزارشت بوون له گه‌فتوگۆی نیوان که‌سایه‌تى کاریزما و خاوه‌ن هه‌ژموون، وه‌ک له داستانى ئه‌لیاده‌ی هۆمیرۆسدا "دیالوگی به‌هیز له نیوان پالمانانى جه‌نگ، وه‌ک ئه‌خیل و هیزقل ده‌بینین که ملامانی و جودى و ره‌هه‌ندى فله‌سه‌فى ده‌باره‌ی چاره‌نووس و پالمانی تیدا به." (Homer, 1998: 350)

به هه‌مان شیوه‌ شانو به‌شیه‌یه‌کی سه‌رمکی سوودی له ته‌کنیکى دیالوگ وه‌رگرتوه، واته "ژانری شانو له‌ری دیالوگه‌وه هه‌ولى داوه کاره‌کته‌ر مکان بناسینیت و رووداوه‌کان به‌رمو پینشه‌وه ببات و وینای ره‌وش و دیمه‌نه‌ مروه‌یه‌کان بکیشیت." (نوفل، 2000: 115) دیالوگ له شانۆدا به‌چری به‌کار ده‌بریت و خاوه‌ن کۆمه‌لیک تاییه‌تمه‌ندییه، وه‌ک: "ئابوریکردن له به‌کاربردن و ئاوازدارى و پوختییه،" (محمد امین، 2020: 460) چونکه دیالوگ له شانۆدا راسته‌خۆ له‌سه‌ر زارى ئه‌کته‌رى شانۆی پینشکه‌ش به‌ئاماده‌بوون ده‌کریت، ئه‌مه‌ش وا ده‌کات ئه‌کته‌ر خۆی به‌دوور

بگرنیت له دیالوگی دوورودریژ و ناوازی دیالوگ به ریکخراوهیی پیشکش بکات، هسروهه "نیستاتیکیای دیالوگی درامی له گوزار شتکردنی روون و رهوانه سهارهت به دیمههکان، و اتا بهر زکردنهوهی ناستی و توویژیزی ناسایی بو روونی و وردهکاری و چربوونهوه،" (محمد امین، 2020: 460) چونکه تهمومژ شانوگهری لهناودهبات، بهوهی بینهر دهر فتمی نهوهی نییه بگهر یتهموه بو دیالوگهکهکان که تییان نهگهشتووه، نههم پرؤسهیه تهنیا له کاتی خویندنهوهدا فسر اههم دهینت.

دیالوگ له هونهری گیرانهوهدا تهنیا نالوگوریکی زمانیی نیوان کارهکتهر مکان نییه، بهلکو کردیهکی نیستاتیکی و واتایی نالوزه. باختین دهلنیت: "دیالوگ دانانی ناگاییه له روو بهروبوونهوهی لهگهل ناگاییهکی دیکهدها، له چوار چیهوهی فمزاسازی فردهنگیدا" (باختین، 1981، ص 259). لهم روانگیهوه، ههموو دیالوگیکی له دهقی گیرانهوهدا رهنگدانوهی باکگراوندیکی فیکری و گوشهینیگا و پینگهی کومه لایهتی کارهکتهر هی قسهکهره. قسهکردن له روماندا، وهک تودورؤف نامازهی پندهدات، بیلایین نییه بهلکو "پره له لایهنگیری و پیکهاتهی قوولی پهیوهندیهکان له دهقهکدها دهردهخت" (تودورؤف، 1981، ص 102).

له دهقی گیرانهوهی کوریدیدا دیالوگ پینگیهکی سهرمکی له بهر ههمی روماننوساندا ههیه، ههر له نیبراهیم نههمدهوه بو حسین عارف و تاومکو بهختیار عملی تیدیهپریت، هسروهه وهک نامرازیک بو وروژاندنی پرساری فلسفهی و کومه لایهتی بهکار دههینریت. بو نمونه له رومانی (حسار و سهگهکانی باوکم)ی شیرزاد حسین دا، دیالوگ تهنیا وهک کردیهکی زمانیی بهکار نهبراهوه، بهلکو لهوه تیدیهپریت و بو دهر خستنی پرسای (کنی خاوهنداریتی دهسه لات دهکات)؟ کاتیک کارهکتهر یک دهرسیت: "له کنی دهپارینهوه؟ له من یان له باوکم؟ له خدای ناسمانان.... یان شهیتان؟ یان له سهگه پیس و نهگر سهکان؟" (حسین، 2012: 12)

کاتیک سهیری پهیوهندی نیوان دیالوگ و واقع دهکمین، بومان دهر دهکویت که زوریک له توویژینهوهکان دیالوگ وهک نامرازیک بو لاساییکردنهوهی واقع دهبینن، له کاتیکدا ههیندیکی دیکه وهک بنیادیکی هونهری تهماشای دهکمن، که نامانج لئی دروستکردنی واقعیکی زمانیی جیگرهوهیه. نههمه مانای نهوهیه که دیالوگ لهوانیه له روالهتدا واقعی دهر بکهویت، بهلام له راستیدا پیکهاتهیهکی ورده که تهکنیکی گیرانهوهیی نالوز له پشتیهوه دهشاردرینهوه. نههمه نهوه شتهیه که نیگلنتون نامازهی پیکردوه کاتیک دهلنیت: "دیالوگی هونهری نوینهرایهتییهکی به نهقهستی واقعیه نهک کوی راستی". (Eagleton, 1996, p. 75)

لیروهوه، شیکردنهوهی دیالوگ له هونهری گیرانهوهدا پنیوستیهکی هونهریی دووانهیی دهسهپننیت: یهکهم، خویندنهوهی له چوار چیهوهی گشتی دهقهکدها و دوهم، سهرنجدانه له نهکهکانی، نهوانیش نهکی گیرانهوه و نیستاتیکی و کرداره مهعریفیهکانیهتی. مهحاله نههم دوو خاله جیا بکهینهوه بهی نهوهی بکهینهوه ناو سادهکردنهوهی دیالوگهوه، بهتایهتی له رومانه مؤدیر نهکاندا دهواننیت نهکی هیمایی ههگر تینت.

چوارهم/ دیالوگ له نیوان شیعر و پهخشاندا:

سنووری کونکریتی له نیوان شیعر و پهخشان چیتر وهک سهردهمی کلاسیک نهماهوه، که شیعر پهیوهندی به کنیش و سهرواوه ههجوو، هسروهه پهخشان پهیوهست بوو به گیرانهوه و بهسهر هاتهوه. له نهدهمی مؤدیرندا، جوریک له پراکنیزهکردنی نووسین دهرکهوتوه که نهوه دوو ژانره تیکهل دهکات، شتیک دروست دهکات که دهوانریت پیی بگوتریت "دیالوگی نیوان شیعر و پهخشان" که نههم جوره دیالوگه نهک تهنیا فورم نییه، بهلکو نیستاتیکی و واتایی و مهعریفیه. نههم دیالوگه گوزرانکاری له نهکهکانی زمان له سهردهمی مؤدیرندا بهر ههمی هیناوه. تودورؤف دهلنیت: "جیاکردنهوهی یهکلاکروه له نیوان ژانرهکانی نهدهیدا چیتر بوونی نییه، چونکه نهزموونی مروف بهسهر بهشی جیاجیادا دابهش نابینت، بهلکو وهک ژانرهکان ناویته و تیکهل دهبن" (تودورؤف، 1981، ص 15). لهم روانگیهوه دهوانن بلنن: لهم سهردهمهدها شیعر و پهخشان دهچنه ناو پهیوهندیهکی دیالیکتیکیهوه، که هسرهیهکیان توخمهکان له

ئەمى دىكەمە وەردەگرن، ئەمەش دەبىتە ھۆى بەر ھەمەننەنى شىۋەى دوورەگ كە لە پۆلنەردنى كلاسكى تىدەپەرىت، ۋەك: "پەخشانەشەىر"، "رۇمانە شەىر" ۋە "ياداشتى بىرەمەرى".

ئەدەبى ھاۋچەرخى كوردى ۋەك بەشنىك لە ئەدەبىياتى رۇژەلەلەتى لە كۆتايەكانى سالانى شەستەكانى سەدەى رابردوومە پەيوەندى نىوان شەىر ۋە پەخشان ئاسۆيەكى ئىستىتتىكى نوبى بەخۆۋە بىنيۋە. لەم رومە پەيوەندى نوسىۋىيەتى: «شەىر لە كۆت ۋە بەندى كىش ۋە سەروا دەربازى بوۋە ۋە لەگەل زاماندا چومەتە ناۋ پەيوەندىيەكى نوبە، پەيوەندىيەك كە لەگەل پەخشان نەزىك دەبىتەمە، بەلام جەمەرى شەىرى خۆى لەدەست نادات» (ئەدۆنىس، 1992، ص 47).

پەخشانەشەىر بەر جەستەترىن دەركەوتنى ئەم دىالۆگە دەنۆنىت، چۈنكە لە رومە شىۋەى دەركەمە پەيوە بە زامانى پەخشان نوسراۋە، لەگەل ئەۋەشدا بەرەم چەروونەۋە ۋە لادان ۋە ھىما دەروات، كە ئەمەش تايەتمەندىيە نەرىتەيەكانى شەىرن. رەخنەگرى فەرنەسى (سوزان بىرنارد) بەم شىۋەىيە گوزارشت لەم جۆرە شەىرە دەكات ۋە دەلەت: "پەخشانەشەىر نەكۆلى لە كىش دەكات، بەلام شەىر دەپارىزىت" (بىرنارد، 1959، ص 12). نەكۆلى كەردن لە فورمى تەقلیدى شەىر ۋە پاراستنى جەمەرى ئىستىتتىكى شەىر ئەۋە دەردەخت كە ئەم فورمە ھاۋچەرخەى شەىر زىندۆپىتى ۋە سەرنجراكىشى دەبەخشىت.

لەبەرەم بەرىشدا پەخشانى ھونەرى، بەتايەتە رۇمان، ئىلھامى لە رەھەندى شەىرىيەۋە ۋە رەگرتوۋە، ھەم لە ئاستى زامان ۋە ھەم لە ئاستى بىنەندا. رۇمانى مۆدېرن چىتر تەنبا بە ۋەسكەردنى ۋەقە نەمەستەۋە، بەلكو ھەلەدەت شەىرىيەت بە گىرانەۋە بەبەخشىت ۋە رەھەندى تىرامانى ۋە مېتافورى ۋە زامانىكى بەرزى پى بەخشان. رۇماننوسانى ۋەك شىرزاد ھەسەن ۋە بەختىار ەلى ۋە كاروانى كاكەسور ئەم رومە نمونە دەكەن، چۈنكە لە تىكەتەكانىندا زامانى شەىرى لەگەل پىكەتەى گىرانەۋەدا تىكەل دەبىت ۋە گىرانەۋە دەبىت بە ئامرازىك نەك تەنبا بۇ گواستەمەۋى بەسەرەتەكان، بەلكو بۇ گوزارشتكەردن لە دىدىكى ۋە جودى قوۋل.

ئەم كارلەردنەى نىوان شەىر ۋە پەخشان تىكەستى دوو رەگەزى لە ئاستى پىكەتە ۋە زاماندا بەرەم دەھىنەت، ئەمەش ۋاى لە ھەندىك لە رەخنەگران كەردوۋە داۋاى تىپەرنەندى پۆلنەردنى شەىر ۋە پەخشان بەكەن لە بەرژومەندى چەمەكانى ۋەك تىكەستى كراۋە يان نوسىنى ئازاد. ەمدولفەتەك كىلېتو لەم بارەمە دەلەت: "ھىچ ژانرىكى ئەدەبى پاك ۋە پوخت بوۋى نىبە. ھەمە دەقتىك لە كۆتايىدا دىالۆگىكە لە نىوان چەند جۆرىكى جىاۋز لە گوتاردا" (كىلېتو، 1991، ص 39). ئەم دىالۆگە ھەمىشە ئاسان نىبە. كىشەى رەخنەى ۋە ئىستىتتىكى دەورۆنىت، چۈنكە تىكەلەردنى ژانرەكان دەبىتە ھۆى لەدەستەندى تايەتمەندى ھونەرى ۋە تىكەتەكە دەخاتە ناۋچەپەكى ناروونەمە. لەگەل ئەۋەشدا ئەم تىكەلەۋونە بەرەم ۋە پەچەكەردارى سەردەمى نوبىيە، ۋەك: دەربىرىنى ئازادى رادەربىرىن، پەرسەندىنى چىژ ۋە كراۋەمەۋى زامان بۇ شىۋە نوبىكانى نوسىن.

لە ئاستى مەرىفەدا، دەتوانىن بلىن شەىر گوزارشت لە ساتگەلىكى چە دەكات، لە كاتىكدا پەخشان گوزارشتە لە درىژبوونەۋەى كات. ۋاتا شەىر سەرنج دەخاتە سەر چاۋتروكانىك، لە كاتىكدا پەخشان داۋاى گوزان دەكەۋىت. كەۋاتە ناۋتەكەردنى شەىر لەگەل پەخشان، يان تىكچەرەژانىان گوزارشت لە ھەلەكەت بۇ كۆكەردنەۋەى ھەردوۋە ئەزمونەكە لە يەك ساتدا: چەكەسات ۋە كات، چەرى ۋە درىژبوونەۋە، ۋىنە ۋە بەسەرەت.

لە كۆتايىدا، پەرسىارەكە چىتر ئەۋە نىبە: (ئايا ئەمە تىكەستىكى شەىرىيە يان پەخشان؟) بەلكو بوۋە بەۋەى: (چۈن ئەم دەقە تايەتمەندى شەىرى يان پەخشانى بەكار دەھىنەت بۇ بەر ھەمەننەنى مانا ۋە جوانى؟) دىالۆگى نىوان شەىر ۋە پەخشان ماناى ھەلۇمشانەۋەى جىاۋزىيەكان نىبە، بەلكو بنىدانى پەيوەندىيەكى ئالوگور ۋە كارلەردنە كە تىكەتەكە دەۋلەمەندەت دەكات ۋە كارىگەرىيەكەى قوۋلتە دەبىت. ھەم ئەمەشە كە لىكۆلنەۋەى ئەم دىالۆگە دەكاتە دەروازمەكى

گرنگ بۆ تیگیشتن له گۆرانکاراییهکانی ئهدهبی هاوچهرخ و تیپهراندنی دوانهییه کۆنهکان که چیتر بۆ تیگیشتن له تیگستهکانی ئهمرۆ گونجاو نین.

پینجهم/ شیعرییهت وهک تایبهتمهندییهک له نیو دیالوگدا

1- دیالوگ وهک پراکتیکی زمانی

زمان جهوهری داهینانی ئهدهبییه، بهلام تهنیا نامرازیکی پهیومندی یان گهیانندی مانا نییه، بهلکو له تیگستی داهینهراهدا، بهتایبهتی ئهو تیگستانهیی پشت به دیالوگ دهستن، دهگۆریت بۆ نامرازیکی ئیستیتیکی که له ریگهیهوه دیدگا بنیاد دهنریت و پهیومندی نیوان کارمکتهر و ماناکان دروست دهنریت. ئهگهر دیالوگ ئهو فهزایه بیت که دهنگهکان له نیو تیگستهکانی گهیرانهوه له رییهوه کارلنیک دهکن، ئهوا شیعرییهتی زمان وزهیی ئیستیتیکی شاراههیی ئهم دیالوگهیه، که قوولبونهوه و کاریگهری و دینامیکی هونهری پیی دههخشیت.

زمانی کارمکتهر له زۆریهیی تیگستی گهیرانهوهیی هاوچهرخدا پره له قوولبونهوهی هیمایی و چری شیعری، بۆ نمونه له رۆمانی پیرهمیرد و زهریادا کارمکتهریک دهلیت: "مرۆف دهکریت تیگیشکینریت، بهلام ناتوانریت بههزینریت" (Hemingway, 1952: 103)، ئهمه تهنیا دیالوگیکی زانیاری بهخشین نییه، بهلکو رستهیهکی بارگاوکیروه به نامازهی شیعرییهت، که لهسهه بنهمای میتافۆری ناوهکی و چریبونهوه و تیرامانی فلسهفی دامهزراوه، به ههمان شیوه لهریی زمانی میتافۆر و پشت به شعیرییهت وهک نامازهیهک بۆ کار و کردهوهی نامرۆفانه و دهرچوون له سروشتی بهها بهرزمان، کارمکتهریک له رۆمانی (نهفرهتی نهوههاران)دا دهلیت: "ئهوهتهی دونیا هیه ههر کاتیک یهکنیک و بیستیتی لهخوی رابکات، راپکردوه بۆ ناو سروشت." (عهلی، 2024: 150)

دیالوگ چونکه له تیگستی ئهدهبیدا بهرهم دههینریت، ههربۆیه زمانهکهی به گۆرانی هونهریدا تیدهپهریت و جیاوازه له زمانی گفتوگۆی رۆژانه، بهلکو کارمکتهرهکان قسهکانیان پرن له نامازه، دلهراوکی، هیمای، ریتیم و چریبونهوه، ئهمهش وا لهم زمانه دهکات بهرمو شعیرییهت ههنگاو بنیت. لهم روهوه (تودۆرۆف) دهلیت: "شعیرییهتی زمان له دهقی گهیرانهوهیدا بهتایبهتی له دیالوگهکاندا دروست دهبنیت، چونکه ریگه به فره دهنگی دهوات و پیکهاتهی ئیستیتیکی ناوهکی دهقهکه دهردهخات" (تودۆرۆف، 1981، ص 104).

2- شعیرییهتی دیالوگ و روهی (شهفافییهت)

ههرچهنده، شعیرییهتی زمان له دیالوگدا کیشهیهکی سههرکی له تیگستهکانی گهیرانهوهدا دروست دهکات، ئهوهش گرزی نیوان شهفافییهتی پهیومندیکردن و چری شعیرییه، بهلام تاوهکو زمان شعیرییهتی زیاتر بنیت، ئهگهری ناروهی و دوورکمهتنهوه له زمانی سروشتی زیاتر دهبنیت، ئهمهش کاریگهری دهبنیت لهسهه پهیومندی ناو دهق، یان لهگهڵ خۆنهر. لهگهڵ ئهوهشدا ههندییک له رهنهگران، وهک (رۆمان پاکۆبسن)، لهو باومردان که شعیرییهت کرداری پهیومندیکردن لاواز ناکات، بهلکو له چوارچیهی پیکهاتهیهکی ئیستیتیکی نویدا شیوهی دهواتهوه، کاتیک دهلیت، "ئهرکی شعیرییهت جهختکردنهوهیه لهسهه خودی پهیامهکه" (پاکۆبسن، 1960، ص 356)، ئهو پینشیزی ئهوه دهکات که شعیرییهت بهر بهست نییه بۆ تیگیشتن، بهلکو شیوازیکی دیکهیی دهربرینه.

له پهخشانهشعیردا شعیرییهت له ریگهیی دیالوگی ناوهکیهوه دهردهکهوت، که دهنگی خود لهگهڵ دیالوگی گریمانهی لهگهڵ ئهوانی دیکهیدا تیکهڵ دهبنیت. زمانهکه دهگۆریت بۆ شتییک که له گفتوگۆیهکی بیدهنگ دهچیت، که قسهکه تیکهڵ به خود و جیهانی دهوروبهردا دهبنیت، به بهکارهینانی زمانیک که له نیوان شهفافییهت و لادان، لهنیوان ئاشکراکردن و نامازهکردندا دهجوولیت.

كاتىك دىالوگ بە زىمانىكى شىعەرىيەت دەنوسىرىت، فۇرم ناگۇرئىت بۇ شىعەر، بەلكو رەھەندىكى ئىستىتىكى پەيدا دەكات كە دەقەمكە دەولەمەندىر دەكات و پىكەتەكە نالۇزىر دەكات و ماناىيەكى قوولۇرى پى دەبەخشىت. چۆنىتى شىعەرىيەتى زىمان لە نىو دىالوگدا تەنيا رازاندەنەوى فۇرم نىيە، بەلكو ستراتىجىكى دەرىپىنە كە رىگە بە نوسەر دەدات وزەى گوزارشتى چىر بە دەنگى تاك بېەخشىت و قسەى ئاسايى بگۇرئىت بۇ رووداوىكى ئىستىتىكى. بەم شىوہىە دىالوگ دەبىتە نامرازىك كە رەوانىبىزى لەگەل گىرانەمە، گوزارشتى ناخ لەگەل خەيال و جوانى يەكتىر بېرن، لەم رووہە (مىخائىل باختىن) دەلئىت: "جىاوازى لە نىوان دىالوگ لە رۇمان و گوتارى شىعەرىدا ھەيە و ھەرىكەيان كارىگەرە بە سروسىتى پىكەتەى تايىبەت بە خودى ژانرەكەيەوہ." (ھلال، 2006: 155)

بەشى دووہ/ شىعەرىيەتى دىالوگ لە ھۇنراوہەكانى تەلەت تاهىردا

زىمان بە يەكتىك لە پىكەتە سەرمەكەيەكانى شىعەرىيەتى دىالوگى تىكستى شىعەرى دادەنرىت، چۈنكە بىناىتى گوزارشتىردن پىكەتەھىنىت و دەنگەكان لە رىگەيەوہ بىناد دەنرىن و ماناكان پىكەتەھىنرىن. زىمان تەنيا نامرازىك نىيە بۇ گەيەندى مانا، بەلكو توخمىكى ئىستىتىكى و ھونەرىيە كە دەلەت بە دىالوگ دەبەخشىت و رادەى لادانى لە زىمانى ئاسايى بۇ زىمانىكى پىراپىر لە نامازە و ھىما دىارى دەكات. شاعىر تەلەت تاهىر لەرىتى مامەلەى تايىتەوہ لەگەل زىماندا لە ھۇنراوہەكانىدا شىعەرىيەت لە دىالوگدا ساز دەكات و بە چەند شىوہىەكى جودا دىالوگى فەراھەم كىردوہ، لە گىرنگىرىن: ھىن:

يەكەم/ دىالوگى ھەستى

دىالوگ لە رىتى پىرۇسەى قسەكر دەنەوہ ئەنجام دەدرىت، ئەم كىرەيەش پىشت بە زىمان دەبەستىت كە لەنىوان دوو كارەكتەر، يان زىاتىر ئالوگورى قسەكر دەكرىت، لەم پىرۇسەيەدا كارەكتەرەكان پىشت بە ھەستى بىستىن دەبەستىن، چۈنكە گىتوگۇكان لەرىتى دەنگەوہ ناراستەى يەكتىر دەكرىن، ئەم جۆرە دىالوگە لە رەمخەى ئەدەبىدا بە دىالوگى دەرمەكى دەناسرىتەوہ، ھەروہە دىالوگى ناوہەكى (مۆنۇلۇگ) بە جۆرى دووہى دىالوگ دادەنرىت كە مەبەست لىتى ئەو قسە و باسانەن كە كارەكتەر لەرىتى پىرۇسەى زىنى و بەبىدەنگى ناراستەى خۇى دەكاتەوہ. ئەوہى تىبىنى دەكرىت بەشەك لە رەمخەگران باس لە جۆرىكى دىكەى دىالوگ دەكەنەوہ كە بە دىالوگى ھەستى ناوى دەبەن تىبىدا كارەكتەرەكان، يان يەكەك لە كارەكتەرەكان پەنا دەباتە بەر تىوانا ھەستىەكانى، وەك: ھەستى: (بىنن، بىستىن، بۇنكرىن، بەركەوتىن و تامكرىن)، واتە "دىالوگ تەنيا بە زىمانى قسەكرىن سىنوردار ناكرىت، بەلكو خۇى لە زىمانى جەستە و سىستەمى ھىما بىنراوہىەكان بەر جەستە دەكات،" (ھلسا، 1981: 144) چۈنكە گىتوگۇ پىرۇسەيەكى فراوانە، واتە "دىالوگ فراوانترە لە قسەكرىن" (كوندىرا، 1986: 72)، لەم رووہە شاعىر تەلەت تاهىر لە دەقى (فرمىسك) دا دەلئىت:

فیتەرەكان، بە ھەموویانەوہ نۇتۇمبىلە كۆنەكەى باوكمیان بۇ چاك نەكرایەوہ

شاگر دىك دىار بوو ھەزى لە كىتب بوو، گوتى:

حاجى گوىى مەدەبىن

لە ھەورازى مېژووہوہ بۇ دامىنى ئىستا، لە ئەوہى پىش نەوہەكانمانەوہ

فرمىسك دەخەينە پاترىيەكەوہ و نەم نىشتمانە پال دەنرىن نىش ناكا و ناكا. (تاهىر، 2021: 64)

لەم دەقەدا شاعىر لە رىتى ھەردو ھەستى بىنن و ھەستى بىستەوہ دىالوگىكى ھەستى دروست كىردوہ و تىشك دەمخاتە سەر پىرسى نىشتمان كە وەك خەمىكى دىرىنى شىكستخواردو وەسفى دەكات، ھەروەك چۆن گوتەكانى شاگر دەكە كە لە رىتى لىكچواندەنەوہ لە نىوان نۇتۇمبىلەكى كۆن و نىشتمانىكى دىرىن ئەنجام دراوہ، دەداتە پال گەنجىكى خويندەوار، راستە ئەم وەسفە روونە و خوينەر ھىچ پىوىستى بە بارگرانى نىيە بۇ لىكدانەوہى، بەلام پەيامى شاعىر

ئەمبەھە كە كەسەنى خويندەوار توناي تيرامان و لىكدانەمەھى دروستيان ھەيە، بەلام لە شويىنى شايبستەھى خويان نين (خويندەوار = شاگرد)، ھەر وەك چۆن بەشنيك لە رافە و لىكدانەمەھەكان بۆ خوينەر بەجى دەھنلەيت، بەمەھى ئەم نيشتمانە گەر بە دەستى كەسى خويندەوارى وەك شاگردەكە، يان كەسەنى تىگەيشتوو و دانا بوايە دەمەك بوو پاترى نيشتمان بە شينەھى كارى خۆى كرديوو. باختين پىي وايە "ديالوگ تەنيا ئالوگورى وشە نيبە لەغنيوان دوو كارمكتەردا، بەلكو شويىنى مەملانى و كارلىكى نيوان دوو ئاگايە. ئەم دەلەيت "ھەممو وشەيەك لە ديالوگدا دەنگدانەمەھەكى كۆمەلەيەتى و فيكرى قسەكەر ھەلدەگرەيت" (باختين، 1981، ص 259). لەم روانگەيەمە، ديالوگ تەنيا پىكەتەھەمەكى فورمى نيبە، بەلكو ھەلگەرى ديدگا و ھەلوئىست و زمانىكى تايەھتەھە.

دووم/ ئاويەتەكردن و پەلكنيشكردنى خوينەر بۆ نيو پرۆسەھى ديالوگ

شاعير لەرپى وروژاندن و نامازەدانەمەھە وا دەكات خوينەر رافە بۆ ديالوگى نيو ھونراوھەكى بكات و بەپىي باگراوندى رۆشنيارى خۆى و تىگەيشتنى لە مۆتەھەكە بەشدار بىت لە ديالوگەكە، چونكە "گفتوگوى شيعرى تەنيا كار لەسەر پەيوەندى نيوان گفتوگۆكەرانى ناوھەھى دەق ناكات، بەلكو ھەرگەر (خوينەر) پش دەكات بە بەشنيك لەم ديالوگە." (الموعى، 2007: 60)، لەم روانگەيەمە تەلەھت تاهير لە ھەونراوھى (بۆنى شير) دا دەلەيت:

بە دار چوالەم گوت:

باسى خودام بۆ بکە خوشکم..

چرۆى کرد (تاهير، 2021: 55)

ليرەدا گفتوگۆ لە نيوان دوو كارمكتەر دروست ئەبەيت، كارمكتەرى قسەكەر، لەگەل كارمكتەرى گوئگر (دار چوالە). كارمكتەرى قسەكەر پرسيارىكى خوازەھى ئاراستەھى كارمكتەر گوئگر دەكات، ئەويش بە كردهى چرۆکردن پەيامى خۆى بۆ ئاشكرا دەكات، واتە پرۆسەھى گفتوگۆکردن لەرپى زمانى قسەكردن (باسى خودام بۆ بکە) و پش بەست بە ھەستى بىستن ئاراستە كراوھە و لە رپى كردهى (چرۆى كرد) و پش بەست بە ھەستى بىنين، وەك وەلامەك بەر جەستە كراوھەتەوھ. واتە لە چەمكى (خوشك) دا زمان بە شيعرىيەت بارگاوى دەكرەيت، بەمەھى خوشك پاك و بىكەرە، بە جۆرەك بە چرۆکردن وەلامى پرسيارە خوازەھەكە دەدانەمەھە، ليرەوھە زەھنى خوينەر بۆ مۆتەھەكى سەرەكى ديالوگەكە دەچىتەوھ كە قسەكردنە لەسەر (خوا)، بەمەش وەرگەر (خوينەر) پەلكنيشى نيو ديالوگەكە دەكرەيت، چونكە خوينەر وەلامەكى كۆنكرىتى لە كردهى ديالوگە ھەستىيەكەھى بەدەست نەھىناوھە و شاعير خوينەر دەخاتە بەردەم تيرامان بۆ رافكردى چەمكى خودا و خوشك و ھەر خوينەرەك بەپىي پيشنەھى رۆشنيارى خۆى لىكدانەمەھى بۆ دەكات.

بەھەمان شيوھ شاعير لە دەقى (بۆنى شير) دا دەلەيت:

دايكممان لە تەنیشت دايكى ناشت

مەلا ھەر باسى ناگرى قيامەتى دەکرد

كەچى لە قەبرستانەكە تەنيا بۆنى شير دەھات. (تاهير، 2021: 63)

لەم دەقەدا ديسانەوھە ديالوگى ھەستەكان بەدەر دەكەوت، بەمەھى چەند كەس دايكيان دەنيزن، ئەم كردهيە لە رپى ھەستى بىنينەوھە دركى پيدەكرەيت، پاش ئەم كردهيە و وەك وەلامەك بۆ ئەم ديالوگە بیدەنگە، كارمكتەر (مەلا) لەرپى ديالوگىكى بىستراوھەھە باسى ناگرى قيامەتيان بۆ دەكات، دوابەدواى ئەم وتانە نامادەبووانى سەر گۆرەكە لەرپى ھەستى بۆنكر دنەوھە (بۆنى شير) بەشيوھەھەكى ناراستەھەھە وەلامەك لەبارەھى قسەكانى كارمكتەر مەلا بەر يەكەك لە ھەستەكانيان دەكەوت. لەم ديالوگەدا سى ھەست بەشدارە: (بىنين، بىستن، بۆنكردن). ديارە ليرەدا زمان بە ئاراستەھى شيعرىيەت

چوارهم/ لادانی و اتایی

شاعیر له‌ری لادانهوه و اتای فسر هه‌نگیی وشه‌کان ده‌گوریت، چونکه له روانگهی پیکهاته‌یهوه دیالوگی شیعری، هیلای کات و دهربرینی راپورتیی راسته‌وخو تیده‌پهرینیت و پشت به قرتاندن و چربوونهوه و لادان دهبه‌ستیت، ئەمانه‌ش ئەو توخمانه‌ن که له بنه‌رندا په‌یوه‌ستن به پیکهاته‌ی شیعرییهوه. سهر‌مرای ئەومش به‌کاره‌ینانی هینما و وینه ره‌وانبیز‌یه‌یه‌کان له‌ناو دیالوگدا بۆشاییه‌کی و اتایی کراوه دروست ده‌کات که ریگه به لیکدانه‌وه‌ی جوراوجور ده‌دات. لیره‌دا، ئەدوونیس ده‌لئیت "کاتیک دیالوگ به شاعر دنووس‌ریته‌وه، دهربرینی کۆتایی ناگه‌یه‌نیت، به‌لکو مانا به‌رووی ئەگهر‌مه‌کاندا ده‌کاته‌وه" (ئەدوونیس، 1993، ص 128). ئەم کرانه‌ویه ئەو شته‌یه که دیالوگی شیعری له دیالوگی راپورت ئاسا جیا ده‌کاته‌وه، له‌م رووه‌وه شاعیر له ده‌قی (ره‌شه‌با) دا ده‌لئیت:

باپیرم

جه‌مه‌دانیه‌که‌ی توند توند ده‌به‌ست

ده‌بوايه له‌و کاته‌وه تیبگه‌م

ره‌شه‌پای ژیان، هه‌میشه یاری به‌سه‌ر ده‌کا.

شاعیر له دیالوگیکی ناوه‌کیدا که له‌ری هه‌ستی بینینه‌وه به‌رجه‌سته کراوه، زمان به‌شدار ده‌بیت له یاریکردن به و اتای فسر هه‌نگیی وشه‌ی (سه‌ر)، به‌وه‌ی باوکی بۆیه هینده به توندی سه‌ری به جه‌مه‌دانی دهبه‌ستیت‌هوه، چونکه ژیان هینده سه‌خته هه‌میشه یاری به‌هز و عه‌قلی مرۆقه‌وه ده‌کات. واته به وردبوونه‌وه له هۆنراوه‌که‌دا دهرده‌که‌ویت که له دیری دوومه‌دا وشه‌ی (سه‌ر) قرتاوه و له ره‌سه‌ندا دیره‌که به‌م شیوه‌یه‌یه: (جه‌مه‌دانیه‌که‌ی توند توند به سه‌ریه‌وه ده‌به‌ست) سه‌ر له‌م دیره‌دا به و اتا فسر هه‌نگیه‌یه باوه‌که‌ی هاتووه، ئەومش مه‌به‌ست لئی سه‌ری مرۆقه، به‌لام له کۆتا ره‌سته‌ی هۆنراوه‌که‌دا (ره‌شه‌پای ژیان، هه‌میشه یاری به‌سه‌ر ده‌کا) سه‌ر به و اتای خوازه‌یی به‌کاره‌ینراوه که مه‌به‌ست لئی میشکی مرۆقه. ئەم جوره له دیالوگ له‌ری ته‌دا‌عه‌یه‌وه ئەنجام‌دراوه، واته به بینینی به‌سته‌نه‌وه‌ی جه‌مه‌دانی کارمه‌ته‌ر مۆنۆلوگی بۆ دروست بووه و بیری بۆ لای دیارده‌یه‌که‌ی دیکه رۆشتووه که بیر و عه‌قلی مرۆقه، که پنیسته جله‌وگه‌یر بکریت نه‌بادا به‌ر ره‌شه‌پای هه‌لخه‌له‌تینه‌ر و غه‌دره‌کانی رۆژگار ببیته‌وه.

به هه‌مان شیوه له ده‌قی (هوجام سوورچی) دا شاعیر جیگۆرکی به وینه و فۆرمی وشه‌یه‌ک ده‌کات و ده‌لئیت:

دایکی هه‌ر ده‌یگوت، وجام

نیمه‌ش به‌رما ده‌هینایه‌وه که ناوی هوجام سوورچییه

تا کوره بچووکه‌که‌ی به‌دزییه‌وه گوتی

له‌وه‌ته‌ی سه‌ریان پریوه، دایکه‌مان دلی نایه سه‌ری ناوه‌که‌ی بلئیت. (تا‌هیر، 2021: 75)

له‌م ده‌قه‌دا شاعیر له‌ری دیالوگیکی دهرمه‌کیه‌وه نیسته‌تینیکای زمان له‌ناستی وشه و وینه‌دا به‌ئنجام ده‌گه‌یه‌نیت و خوینه‌ر ده‌باته‌نی و واقیع و له‌م ده‌وه‌ی ده‌قه‌دا کرده‌ی درنده‌یی چه‌کداری داعش (سه‌ربرینی هوجام سوورچی) له‌ری قرتاندنی سه‌ری ناوه‌که‌یه‌وه وینه‌ده‌کات و شیعریه‌تی زمانی دیالوگ په‌ریاده‌کات.

شاعیر له ده‌قی (هابیل) دا ده‌لئیت:

رۆژ نىيە لەم گەردوونە كۆمەلە خۆرى تر نەدۆزنەوه

نەى نەمدەگوت

نەو بەردە بچوكانەى لە پىنلایى باوكمدابوون كە لە كرىكارى دەگەرايەوه

رۆژىك لە رۆژان دەبنە هەسارە؟! (تاهير، 2021: 65)

ئەم دىالوگە تاكلاپەنە و لە جۆرى مۆنۆلوگە، شاعىر لە رىيى زمانى شىعەرييەتمو لىكچواندن لەنويان دوو دياردە دەكات، يەكەم: كۆمەلە خۆر كە زۆر مەزن گەورەن. دووم: بەردى بچوكى ناو پىنلای، كە مەزن و گەورە بە ئەندازەى كۆمەلەخۆر گەورەن لە پىرۆزى ئەرك و ماندووبووندا، لە لايەكى دىكەيشەوه ناو نيشانى دەق بەشدارە لە شىعەرييەت، بەوهى بە ناراستەوخۆيى باوكى كرىكار چويناوه بە هابىلى كوژاروى غەدرلىكارا و لەلايەن رۆژگار و گەردوونەوه.

پىنچەم/ مۆنۆلوگى ناراستەكارا

مۆنۆلوگ بە جۆرىكى سەرمكى دىالوگ دادەنرێت و "شيوەزىكى گىرانەوهى بەكار دەبرێت بۆ گوزارشتكردن لە نيشاوى ناگايى ناوهكى كار مەكتەر، كە تىيدا بىركرەنەوه و هەستەكانى كار مەكتەر راستەوخۆ پىشكەش دەكرێن" (هەمفرى، 1971: 23). مۆنۆلوگى ناراستەكارا بە شيوەيهكى تايبەتى مۆنۆلوگ دادەنرێت، بەلام زۆر جار وەكو دىالوگ دەردەكەوت بەوهى كار مەكتەر يان گىرەموه قەسەكانى ناراستەى كەسكى ناديار دەكاتەوه، چونكە "گىرەموه يان كار مەكتەر قەسەكانى ناراستەى قەسەبوكر او يكى ناديار دەكاتەوه، بەلام لە راستىدا دىالوگى تاك لايەنە و كەس وەلامى ناداتەوه" (مرناض، 1998: 212) ئەم شيوەزە لە ناراستەكرەنى زمان رەهەندى شىعەرييەت دەبەخشێت بە دىالوگ و لە قەسەكرەنى پەخشانى جىباى دىكاتەوه، لە لايەكى دىكەوه هەندىك لە رەخنەران پىيان وايە ئەم مۆنۆلوگە "جۆرىكە لە دىالوگ كە بە يەك دەنگ دىت، واتە دىالوگەكە ئالوگورى قەسەى نويان دوو كار مەكتەر يان زياتر نىيە، بەلكو قەسەكان راستەوخۆ ناراستەى خويناى كراوه، بە مەبەستى گەياندى بىرۆكەكانى ناوهوهى كار مەكتەرەكە بەى دەستتوهردانى گىرەموه؛ بەم شيوەيه، خويناى دەبىتە تاكە وەرگر" (عبدالله، 2023: 467). بە واتايەكى دىكە لەم مۆنۆلوگەدا راستە قەسەكان و دەردەكەوت ناراستەى قەسەبوكر او يكى ناوامەكر او تەوه، بەلام مەبەستى راستەقەينەى شاعىر خويناى رە. لە پراكتىزەكرەنى زمان بەم ناراستەيهدا شاعىر تەلمەت تاھير لە هۆنراوهى (نەين)دا دەلێت:

وەكو هەنجىر

هەندى قەسەى شىرىنى تۆم وشك كرتوتەوه

بۆ نەو كاتانەى لىرە نىت. (تاهير، 2021: 186)

لەم دەقەدا شاعىر وەكو گىرەموه ناوهوهى دەق قەسەكانى ناراستەى گوگىرىكى ناوامە دەكاتەوه، ئەمەش بۆ خۆى لادانە لە نۆرمى قەسەكرەنى ئاسايى، لە پال ئەمەشدا دىالوگە تاك لايەنەكهى بە لىكچواندننىك لەنويان قەسەى خۆشى يار و هەنجىرى وشكراوه فەر اھەم كرتوو، بەواتايەكى دىكە شاعىر قەسەى خۆشەويستى چواندوو بە هەنجىر، بەوهى هەم شىرىنە و هەم ماوهيهكى كورت بەردەستە، چونكە هەنجىر ميوهيهكى وەرزيه. بۆ پىركرەنەوهى ئەو كاتانەى قەسەى يار (هەنجىر) بەردەست نىيە، هاوشيوه هەنجىر وشكى كرتوو تەوه، ئەمەش بۆ خۆى لاداننىكى واتايى داھىنەرەنە دروست دەكات و شىعەرييەتىكى پال و ناسك دەبەخشێت بە وىنەكه، بەوهى وشكردنەوه وەكو كرتوھەك بۆ كەرمستەى ماددى ئەنجام دەدرێت، كەچى شاعىر ئەم سىفەتەى بەخشىوه بە قەسەى يار.

لە دەقى (ترىفە)دا شاعىر دەلێت:

دەزانى چۆن خۆشم دەويى!؟

وہك باپیرہم

قہت بہ داپیرہمی نہگوت تو مانگی منیت

کہچی ہموو شہوہ تاریکہکانی لہگہل بہش کرد. (تاہیر، 2021: 197)

لیرہدا شاعیر لہ مؤنؤلؤگیکی ناراستہکراوہوہ نمونہ و وینہیہکی پاک و بئگہرد و دوور لہ نمایشکردن لہ ہونراومکہی پیشکش دکات، بہوہی خوشہویستی خوی بہرامبہر بہ کارمکتہری قسہبؤکراو (خوشہویست) بہ خوشہویستی باپیرہی بہرامبہر بہ داپیرہی دہجوتیت، کہ باپیرہ چوں بہی دہنگی و بہ ہہلسوکموت و رہفتار ناخوشیہکانی داپیرہی بہ ہاوتہریی لہستوگر تووہ و تہمنی خوی پی بہخشیوہ. لہم مؤتیفہ شاعیر شیعریہتی دہقی لہنیوان جوانی دہق و جوانی پھیامدا دابہش کردوہ، تہمش بؤ خوی دیسانہوہ بہ لادان ہہژمار دہکرتیت، چونکہ لہم تہی مرقایہتی ہہبوہ، لہریی شیعیر و وتہی جوان و بہلین و پیاہلڈانہوہ خوشہویستی بؤ یار دہریراوہ، بہلام لہم ہونراوہیدا بہیچوانہوہ تہنیا پھیامی ہہلگرتن و بہشکردنی غم و ناخوشیہکان بہ خوشہویست دراوہ، وکو تہوہی شاعیر بلتیت: ژیان پرہ لہ دہردہسہری و ہیچی تر.

شاعیر لہ ہونراوہی (لہزمت) دہلنت:

توورہبہ

تو دہلنی قاوہیت

تا ہہلچیت تامت خوشتر دہبی. (تاہیر، 2021: 150)

لہم دہقدا شاعیر لہ ریی بہکار ہینانی کرداری داخواری (توورہبہ)وہ دیالوگہکہی ناراستہی (توی قسہبؤکراو دہکاتہوہ، بہمش زمان دہبیت بہ نامرازیکی کارای شیعریہت لہ چوارچیوہی تہم دیالوگہ تاکلاہنہوہ. ہہلچوون و توورہبون لہ چہند حالہتیکی کہم و دیاریکراو دا نہبیت، بہ گشتی بہ دیار دہیہکی نہخوازراوہ، بہلام لہم وینہیہدا شاعیر لادان لہو دیار دہ باوہ تہنجام دہدات و خوشہویست لہ سیفہتی ہہلچووندا بہ قاوہ دہجوتیت، کہ چوں بہو پروسہیہدا تینہپریت تام و چیژ و بہہای خوی بہدہست ناہینیت، بہہمان شینوہ شاعیر چیژ لہ ہہلچوونہکانی خوشہویست دہبیتہوہ.

ہہروہا لہ ہونراوہی (تہیوب) دہ شاعیر دہلنت:

جوانی؟

تو و شیعیر ہہمووتان برد و ہیچتان نہہیشت

سہبر؟

من و تہیوب ہہموومان برد و ہیچمان نہہیشت. (تاہیر، 2021: 159)

لیرہدا شاعیر لہریی پرسبار کردنہوہ دیالوگ دہخولفتیت و پرسبار ناراستہی گوئگر دہکاتہوہ و نامادہی پروسہی دیالوگہکہ دہبیت، بہلام نہبوونی و ہلام لہ لایہن گوئگرہوہ وا دہکات ببتت بہ مؤنؤلؤگیکی ناراستہکراو. شاعیر لہ ریی لیچواندن لہنیوان خوشہویست (تو) و شیعیر، شاعیر (من) و تہیوب دا، ہہروہا دژیہکی لہنیوان جوانی تہاوتی و سہبر و بیہشبوونی تہاوتی دا زمانی شیعریہتی بہخشیوہ بہ دیالوگہکہی. لہ لایہکی دیکہوہ جوانی و سہبر وکو دوو کمرہستہ ویناکراون، کہ دہتوانریت بہدہست بہینرین، ہہروہک چوں یار و شیعیر دہستان بہسہر

جوانی گرتووه، هر وه ها شاعیر و ئه یوب ئارامگرتنیان بۆ کەس نه ههشتووتووه، ئه مهش ده بئیت به لادانی واتایی و شاعیریهتی دیالوگ. شاعیر له م وینه یه دا سوودی له ره مزی ئاینی وهر گرتووه، واته شاعیر "بۆ دروست بوونی وینه ی هونهری، واده ی بونیادی دهقی بابه ته ئاینیهکان دهکاته سه رچاوه." (خۆشناو، 2010: 315)

شاعیر ئه م جو ره مامه له زمانیه ی له نیو پرۆسهکانی دیالوگدا له هه موو جو رهکانی دیکه زیاتر به کار بردووه، دهقی (لێکدانه وه)، لاپه ره 146 و دهقی (شایه تی)، لاپه ره 210 و دهقی (فیرعه من)، لاپه ره 392 نمونه ی ئه م جو ره دیالوگه ن.

نه نجام

له کۆتایی ئه م توێژینه وه یه دا گه شتین به م نه نجامانه ی خوار وه:

1. ته له عه ت تاهیر دیالوگی مه زراندووه له به ره هه مه ئینانی شاعیریه تی ده قدا، به جو رێک شاعیر توانیوه یه تی له رێ ته کنیکێکی دیاری گێرانه وه ناستی شاعیریه تی هۆنراوهکانی به ره ز بکاته وه و ده قهکانی سیمای شاعیر بیان به سه ردا زال بئیت.
2. شاعیریه تی دیالوگ به شتیوه یه کی فراوان له رێی دیالوگی هه ستیه وه فه راهه مکراره، بۆ به رپاکردنی ئه م جو ره دیالوگه شاعیر پش ت به هه ستی بیستن و بینین و بۆ نکرده وه ده به ستیت.
3. به کێک له تاییه ته مندیهکانی هۆنراوهکانی ته له عه ت تاهیر بریتیه له دوواندی خوێنه ر، دیالوگیش ته کنیکێکه شاعیر بۆ ئه مه به سه ته سوودی لێ بینیه وه، به جو رێک دیالوگ له که ره سه ته یه کی گێرانه وه بکات به ده رازه ی به ره هه مه ئینانی شاعیریه تی.
4. له چوار چێوه ی پرۆسه ی دیالوگدا شاعیر سوود له زمانی شاعیریه تی وهر ده گریت و دوور ده که وێته وه له زمانی ساده و ناسایی، به مه ش جینگورکی به واتای فه ره ههنگی وشه و که ره سه ته زمانیهکان دهکات.
5. له نیو جو رهکانی دیالوگدا به گه شتی مۆنۆلوگ بآلا ده سه ته و شاعیر له رێی مۆنۆلوگی ئاراسته مکراره وه هه وێ داوه شه پۆلهکانی ناگایی و پرۆسه ده روونیهکانی ئاراسته ی خوێنه ر بکاته وه، ئه مه ش به لادان له زمانی ناسایی دیالوگ و پش ت به سه ت به زمانی شاعیریه تی نه نجامدراوه.
6. ناوێته کردنی دیالوگی ده رهگی و دیالوگی ناوه کی (مۆنۆلوگ) دیارده یه کی نیو پرۆسهکانی دیالوگی شاعیریهکانی ته له عه ت تاهیره، واته شاعیر زۆر جار له رێی دیالوگێکی ده ره کییه وه په یامی شاعیر خۆی ئاراسته ی که سه قسه که ره دهکاته وه، به لآم گوێگر بیدهنگی هه لده بژیریت و به مۆنۆلوگینگ وه لآمه که ی بۆ خوێنه ر ئاشکرا دهکات.

لیستی سه رچاوهکان:

1. أدونيس، (1993)، زمن الشعر، دار العودة، بيروت.
2. الخمیس، عبدالحمین بن صالح (2020)، شاعیریه الحوار فی القصیده السعودیه المعاصره، مجله بحوث کلیه اداب، مجلد 31، عدد 120.
3. العلوی، عید الرحمن. (2009) أسالیب التعبیر فی الشعر العربی المعاصر، دار الکتاب الجدید، بیروت.
4. المرعی، محمد سعید، (2007) الحوار فی الشعر العربی القدی، امری القیس نموذجا، مجله جامعه تکریت، مجلد 14، عدد 3.
5. الوتوات، عبدالله احمد (2017) أسالیب الحوار فی شعر ابن وردی، المجله العلمیه لکلیه التربیه بجامعه مصراته، مجلد 2، عدد 8، یونیه.
6. باختین، میخائیل، (1981)، خطاب الروایه، ت: محمد براده، دار الاداب، بیروت.
7. تاهیر، ته له عه ت، (2021)، ناوی تو ئیمزای منه، ده زگای قام، هه ولیر.
8. خۆشناو، هیمن عومهر، (2010)، شاعیریه تی دهقی چیرۆکی کوردی، چاپخانه ی رۆشنییری، هه ولیر.
9. جمال، 2008، ص 90
10. جهمیل، هاوکار، (2021)، گێراوه له داستان و شانۆ مه م و زین به نمونه، ناوه ندی رۆشنییری مه م و زین، هه ولیر.

11. حمهامين, سارا صدقي، (2020)، هونهرى ديالوگ له شيعرى نوبى كورديدا (1920-1958)، نامهى ماستهر، كوليجى زمان، زانكوى سلیمانى.
12. حسمن، شيرزاد، (2012)، كورومان، چاپخانهى رهنج، چاپى دوهم، سلیمانى.
13. عبدالله، جعفر احمد، (2023)، الحوار الأحادي و هيمنة فعل التخاطب المتلفظ، المجلة العلمية آداب المستنصرية، مجلد 47 – عدد 104.
14. عملى، بهختيار، (2024)، رومانى نهرمتى نهوبههاران، ناوهندى روشنبيرى رهههند، سلیمانى.
15. كوندبرا، ميلان، (1999)، فن الرواية، ت: بدرالدين عرودى، دار الأهالى، ديمشق.
16. كيليطو، عبد الفتاح، (1991)، الأدب والغرابية: دراسات بنيوية في الأدب العربي، دار توبقال، الدار البيضاء.
17. محمهد، عوسمان محمهد و مستهفاء، نيدرپس عهيدوللا، (2021) شيعريهتى رومانينيزى له هونراومكانى (مهلا عهيدوللاى نهحمهديبان) دا، گوڤارى زانكوى ههلهبجه، ژماره (1)، بهرگى (6).
18. مرناض، عبد الملك، (2000)، تحليل الخطاب السردى: مفاهيم وأدوات، دار هومة، الجزائر.
19. مهجيد، ديار فايهق، (2017)، ديالوگ له رومانى (نملون)ى نهحلام منسوردا، گوڤارى زانكوى گهرميان، خولى 3، كونفرانسى خانهقين:
https://jgu.garmian.edu.krd/article_66316_35432d50c91edd2ca0e4dc007b4a2ed7.pdf
20. نوفل، يوسف، (2000)، فن الشعرية والمسرحية العربية، دار الغرب، قاهرة.
21. هلسا، غالب، (1992) تقنيات السرد، دار الفارابي، بيروت.
22. همفرى، روبيرت، (1971)، تيار الوعى فى الرواية الحديثة. ترجمة: عبد الله إبراهيم، دار الثقافة.
23. هيلال، د. عبدالناصر (2006)، البات السرد فى الشعر العربى المعاصر، مركز الحضارة العربية، القاهرة.
24. Bernard, Suzanne. (1959) *Le Poème en Prose: de Baudelaire jusqu'à nos jours*. Paris: Librairie José Corti.
25. Bernard, Suzanne. (1964). *La littérature expérimentale: Le nouveau roman*. Paris: Gallimard.
26. Cohen, J. (1977). *Structure du langage poétique*. Flammarion.
27. Eagleton, Terry. (1996) *Literary Theory: An Introduction*. University of Minnesota Press.
28. Eliot, T. S. (1935). *Murder in the Cathedral*. London: Faber and Faber.
29. Hemingway, Ernest, (1952) *The Old Man and the Sea*, Common editions.
30. Homer. (1998), *The Iliad*. Translated by Robert Fagles. New York: Penguin Classics.
31. Jakobson, R. (1960). *Closing Statement: Linguistics and Poetics*, in *Style in Language*, MIT Press.
32. Todorov, Tzvetan. (1981) *The Poetics of Prose*. Oxford: Blackwell.